

ՓԻԻՆԻԿԵՑԻ ԿՆՈՋ ՀԱՒԱՏՔԸ

«Լաւ բան չէ մանուկներուն հացը
առնել եւ շուններուն նետել»
Մարկ. Է. 5, Մտթ. ԺԵ. 5-

Նագովրեցի վարդապետը Գեներեսարէթի մէջ, վիճելէ ետք Փարիսեցիներու եւ դպիրներու հետ, որոնք կ'այսպանէին իր աշակերտները հիններու ասանդութիւնը զանց ընելուն համար, հանգստանալու եւ ինքնամփոփուելու մտօք հեռացաւ Փիւնիկէի Տիրոս եւ Սիդոն քաղաքներու սահմանները: Հեթանոս երկրի մէջ, հակառակ որ, ան ջանացած էր ծածուկ պահել իր ինքնութիւնը, բայց Փիւնիկեցի հեթանոս կին մը լսելով Գալիլեացի վարդապետին համբարը, գտած էր զայն ու պաղատած որպէս զի ազատագրէ ու բժշկէ պիղծ ոգիէ քնակուած իր դուստրը:

Առաջին ակնարկով ընդվզեցուցիչ կը թուի մեր քնաքանին ընթերցումը. անոր իմաստին թափանցելու համար, ուշադրութեամբ կարդալու ենք Մարկոս ու Մատթէոս անտարանիչներու միջադէպին նկարագրութիւնը, զոր Օրմանեան Սրբազան խտացուցած ու մեկնաբանած է հետեւեալ պարբերութեամբ. —

«Յիսուսի կեանքը քաւական դժուարին դարձած էր Գալիլիոյ մէջ, հալածանքներ ու հակառակութիւններ զայրացած, եւ արգելքներ շատցած. Յիսուս պէտք կը զգար պահ մը այդ ամբողջին հեռանալ եւ անծանօթ կողմեր քաշուիլ ու հանդարտիլ ...:

«Յիսուս կը հասնի ծածուկ կերպով Փիւնիկէի սահմանագլուխները գտնուող գիւղ մը, եւ անծանօթ կերպով տուն մը կ'օթեանի: Բայց նոր հիւրին ով ըլլալը հետաքրքրութիւն կը շարժէ, եւ վերջապէս կ'իմացուի՝ թէ նոյնիման Նագովրեցի Յիսուսն է, Գալիլիոյ մէջ հռչակուած

հրաշագործ վարդապետը: Նոյն գիւղին մէջ կար կին մը՝ ազգով Քանանացի, այսինքն Փիւնիկեցի, եւ կրօնով հեթանոս, որ դիւահար աղջիկ մը ունի, երկարատեմէ ի վեր դեռն տանջուած ու նեղուած: Կինը միտքը կը դնէ Յիսուսի դիմել. այսչափ դիւահարներու բժշկութիւն տուած, եւ հրեաներէն իբրեւ Մեսիա պատուրուած եւ Որդի Դաւթի կոչուած վարդապետը՝ հարկաւ իր աղջկան դեմ ալ կրնայ հալածել: Կինը կ'ելլէ Յիսուսի եղած տունին կողմը կու գայ, զայն կը տեսնէ հեռուէն, որ ճամբուն վրայ ելած է, կը մօտենայ երկրպագութիւն ընելով, առջեւը կը խոնարհի եւ կը սկսի քարձրածայն աղաղակել. ողորմեա՛ ինձ, տէր, որդի Դաւթի, դուստր իմ չարաչար այսահարի: Յիսուս ականջ չի կախեր, եւ դէպի տուն կը յառաջէ. չուգեր յանկարծ մէջտեղ ելլող՝ անծանօթ եւ հաւատքն ու սիրտը անյայտ կնոջ մը խնդիրքը կատարել ... տեղն ալ դուրս է իրեն քարոզութեանց իբր ասպարէզ սահմանուած երկիրէն, քնաւ միտք չէ ունեցած հեթանոսաց երկիրներուն մէջ երկնից Արքայութիւնը քարոզել ...: Իր պաշտօնը եւ իր առաքման նպատակը Աստուծոյ ընտրեալ ժողովուրդին համար է. Իսրայէլի հօտին ոչխարները ուղիղ ճամբէն մոլորած են, իր պաշտօնն է միայն անոնք ուղղութեան քերել ...:

«Կինը կրկին ու կրկին երկրպագելով եւ խոնարհելով կ'աղաչէ. Տէր, օգնե՛ա ինձ: Յիսուս անոր կը պատասխանէ. լաւ բան չէ մանուկներուն հացը առնել եւ շուններուն նետել ...: Նմանութիւնը ծանր էր եւ կնոջ նկատմամբ անարգական ... Հրէից քերնին մէջ կռապաշտներուն համար անսովոր ոգ

մը չէր Յիսուսի գործածածը:

«Կինը լսեց Յիսուսի խօսքերը, ո՛չ ֆաջալերութիւնը կորսնցուց, ո՛չ ակնարկին ծանրութենէն վիրաւորուեցաւ, ոչ ալ մերժման խօսքէն յուսահատեցաւ, այլ, առաւել եւս համարձակութիւն ստացաւ եւ պատասխանեց. Իրաւ է, Տէր իմ, տղոց բերնէն հացը չ'առնուիր ու շուններուն չի տրուիր. բայց ասոր համար շուններն ալ անօթի չեն պահուիր, այլ տէրերուն եւ անոնց տղոց սեղանին աւելցուցովը շուններն ալ կը կշտանան: Յիսուս զարմացաւ այդ խոնարհամիտ՝ բայց եւ հանճարեղ, գիշողական՝ բայց եւ համոզիչ պատասխանին վրայ. ո՛վ կին, ըսաւ, իրաւ որ մեծ ու կատարեալ հաւատք ունիս, հաւատք ունեցողներուն քան մը չեմ ժխտեր, քան ինչորդ ալ այս պահուս կատարուած է. աղջիկդ այս վայրկեանէն քշկուած է. ելի՛ր, տունդ գնա, տե՛ս ու մխիթարուէ» (Համապատում, էջ 218-220):

Յիշեալ դրուագը Յիսուսի կեանքին մէջ պատահած կարեւոր նկարագրութիւններէն մէկն է. ան կը խորհրդանշէ հրեաներու մերժումը վարդապետին ֆարոգութեան՝ զոր հեթանոսներ ընդունեցին: Հրեաներէ մերժուած ու մէկդի նետուած

երկնային հացը՝ անձկութեամբ ընկալուեցաւ հեթանոս ժողովուրդներէ: Յիսուս զիջեցաւ Փիւնիկեցի կնկան քախանձանքներուն, տեսնելով անոր տածած սէրը հանդէպ հիւանդ դասեր եւ ունեցած խոր հաւատքը: Հեթանոսներու ֆարոգութեանց համար նախախնամութիւնը ընտրած էր Պողոս Տարսուցիին:

Աւետարանին մէջ, այս եւ նման այլ նկարագրուած առարկելի դէպքեր, կամ արձանագրուած խօսքեր որոնք յարիր չեն երեւիր քրիստոնէական ոգիին, ուշադրութեամբ սերտելու ենք ըմբռնելու համար անոնց քաֆուն իմաստը: Արդարեւ, հասկնալով «լաւ քան չէ մանուկներուն հացը առնել եւ շուններուն նետել» խօսքը, կը տեսնենք որ Աստուծոյ Արքայութիւնը քաց է բոլոր անոնց առջեւ որոնք համոզումով կը հաւատան Յիսուսի անձնաւորութեան, կը հետեւին անոր ուսուցումներուն որպէս զի յաւիտեանապէս վայելեն Քրիստոսի ներկայութիւնը իրենց կեանքին մէջ:

ԲԱԲԷՆ ԹՕՓՃԵԱՆ